

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 642/2025
06.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела обљуба над немоћним лицем у продуженом трајању из члана 179. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Стевана Дамњановића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду К.ПоЗ 86/21-Кв.бр.1066/25 од 13.03.2025.године и Апелационог суда у Београду Кж2 ПоЗ 29/25 од 03.04.2025.године, у седници већа одржаној дана 06.11.2025.године, донео је:

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Стевана Дамњановића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду К.ПоЗ 86/21-Кв.бр.1066/25 од 13.03.2025.године и Апелационог суда у Београду Кж2 ПоЗ 29/25 од 03.04.2025.године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду К.ПоЗ 86/21-Кв.бр.1066/25 од 13.03.2025.године према окривљеном АА је продужена мера забрана напуштања стана, одређена решењем Вишег суда у Београду К.ПоЗ бр.86/21-Кв.бр. 2431/23 од 14.06.2023. године, којом је окривљеном забрањено да без одобрења суда напусти стан на адреси у ..., општина ..., место ..., уз примену електронског надзора. Решењем је још одређено да изузетно окривљени може и без одобрења напустити свој стан ако је то неопходно ради хитне медицинске интервенције у односу на њега или лице са којим живи у стану, односно ради избегавања или спречавања озбиљне опасности по живот или здравље људи, односно имовине већег обима, при чему је дужан да о напуштању стана, _____ разлогу _____ и _____ месту на којем се тренутно налази, без одлагања обавести повереника из органа управе надлежног за извршење кривичних санкција. Мера забрана напуштања стана окривљеном може трајати док за то постоји потреба, а најдуже до правноснажности пресуде, односно до упућивања окривљеног на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе, с тим што ће суд на свака три месеца испитати да ли је трајање мере оправдано. Окривљени је упозорен да се против њега може одредити притвор, уколико прекрши изречену меру.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 По3 29/25 од 03.04.2025.године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Стевана Дамњановића, изјављена против решења Вишег суда у Београду К.По3 бр.86/21-Кв.бр.1066/25 од 13.03.2025. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА адвокат Стеван Дамњановић, због повреде закона из члана 16., 188., 209. став 1. и 2., 438. став 1. тачка 1), 8), 9) и 10) и став 2. тачка 2) и 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијана решења и окривљеном АА омогући да се брани са слободе.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен и да нема законом прописани садржај, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 2. у вези става 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети ако је правоснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу, повређена одредба кривичног поступка и то прописане чланом 485. став 4. ЗКП или ако је на чињенично стање утврђено у правоснажној одлуци погрешно примењен закон. Право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости због повреде ЗКП је ограничено таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом (члан 485. став 4. ЗКП) те се захтев може поднети због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је првостепеним решењем повређена одредба члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, односно да изрека решења уопште нема разлога, нити су наведени разлози о чињеницама које су предмет доказивања, јер се из образложења решења не може утврдити из којих доказа произилази основана сумња да је окривљени извршио кривично дело које му је стављено на терет, а што представља основни услов да би мера забране напуштања стана могла бити одређена. Бранилац окривљеног указује и на повреду закона из члана 209. став 1. и 2. ЗКП, јер у наведеном решењу није наведено да је тужилац предложио наведену меру, као ни да је пре доношења мере прибављено његово мишљење, те указује на повреду члана 16. ЗКП, јер је суд пропустио да утврди чињенице које иду у корист окривљеног. Бранилац окривљеног још истиче да приликом доношења одлуке суд није узео у обзир да се сврха могла постићи и блажим мерама као што је мера

забране напуштања боравишта, која би имале исти ефекат као и мера забране напуштања стана, чиме је указао на повреду закона из члана 188. ЗКП.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да се нижестепене пресуде побијају због повреда закона из члана 16., 188., 209. став 1. и 2. и 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а које повреде одредаба ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости окривљеног АА, адвоката Стевана Дамњановића у овом делу оценио недозвољеним.

У осталом делу захтева бранилац окривљеног формално истиче повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1), 8), 9) и 10) и 439. тачка 1) и 2) ЗКП, које представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости. Међутим, у образложењу захтева бранилац не конкретизује у чему се наведене повреде закона састоје. Одредба члана 484. ЗКП налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), по налажењу овог суда, подразумева не само формално опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји. С тога је Врховни суд нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Стевана Дамњановића, у овом делу нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци овога решења.

Записничар-саветник,
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић